

Valné zhromaždenie ako najvyšší orgán akciovej spoločnosti rozhoduje o najzásadnejších otázkach spojených (aj) so samotnou existenciou obchodnej spoločnosti. Prostredníctvom valného zhromaždenia môžu akcionári realizovať svoje práva a záležitosti (vo väčšine prípadov) od ich výlučnej vôle, či spoločnosť zotrvá vo svojej činnosti alebo sa jej podnikanie ukončí. Akcionári prostredníctvom valného zhromaždenia v prenesenom význame určujú smerovanie života obchodnej spoločnosti. V prípade prijímaní uznesení valného zhromaždenia ide o často významné rozhodnutia a je potrebné a žiaduce, aby proces, ktorým sa dospeje k týmto rozhodnutiam, bol v súlade s právnymi predpismi. Napriek tomu inštitúty spojené s valným zhromaždením obsahujú a vždy obsahovali nejasné otázky s významnými praktickými dosahmi. Niektoré tieto nejasnosti pribudli aj v súvislosti s rekodifikáciou súkromného práva hmotného a s prijatím nového Občianskeho zákonníka¹ a zákona o obchodných korporáciách.²

Rekodifikácia súkromného práva hmotného v Českej republike priniesla viaceré zmeny vo vzťahu k právu obchodných spoločností, pričom ako príklad možno spomenúť zavedenie hlasovania *per rollam* na valnom zhromaždení práve v akciovej spoločnosti, pričom nová právna úprava priniesla mnohé nezodpovedané praktické, ako aj teoretické otázky. Rovnako vyvstala po rekodifikácii otázka, či možno upraviť v stanovách akciovej spoločnosti právo dodatočného výkonu hlasovacích práv, tak ako to zákon o obchodných korporáciách explicitne umožňuje pri spoločnosti s ručením obmedzeným.

Autorova ambícia bola, ako vyplýva z úvodu samotnej monografie, spojiť dva svety. Svet praktický a svet akademický. Autor chcel jednak reflektovať praktické aspekty valného zhromaždenia v akciovej spoločnosti, a to čo

najzrozumiteľnejším spôsobom pre čitateľa, ktorý je súčasťou business prostredia a hľadá odpovede na svoje často veľmi konkrétne otázky, ktoré vyvstávajú v rámci podnikania, avšak zároveň nechcel, aby táto monografia predstavovala len nejakého vreckového sprievodcu, ako sám uvádza. A práve na tomto mieste prichádza k spojeniu týchto dvoch svetov. Autor túto veľmi prakticky orientovanú príručku obohacuje o vedecké aspekty pri zachovaní všetkých požiadaviek na akademickú vedeckú tvorbu.

Túto autorovu ambíciu považujeme za úspešne naplnenú, pričom zastávame názor, že ide o hlavný prínos tejto vedeckej publikácie. Osobitne by sme na tomto mieste radi zvýdvihli, že autor „nerobí vedu len pre vedu“, pretože podľa nášho názoru jednou z hlavných úloh akadémie a všeobecne vedeckej tvorby je kultivovať právne prostredie, v ktorom existujeme, a uvedené platí aj pre podnikateľské prostredie, ktoré je jeho imanentnou súčasťou. Rovnako veľmi oceňujeme, že autor napísal a vydal predmetnú publikáciu v anglickom jazyku ako v univerzálnej reči business prostredia, a to napriek tomu, že *ratio* za týmto rozhodnutím bolo skôr pocitové než štatistické, ako sám uvádza.

Publikácia je z formálneho hľadiska členená na tri väčšie časti, pričom tie sú ďalej členené na kapitoly. Prvá časť, ktorá obsahuje dve kapitoly, je venovaná základným otázkam súvisiacim s valným zhromaždením vo všeobecnosti, ako aj konkrétne s problematikou oprávnení a pôsobnosti valného zhromaždenia, a to jednak tými, ktoré mu vyplývajú priamo zo zákona o obchodných korporáciách ako aj z iných právnych predpisov, najmä z Občianskeho zákonníka, ale aj napr. zo zákona o audítoroch³ alebo zo zákona o účtovníctve⁴ či zo stanov spoločnosti.

V rámci druhej časti je obsiahnutých sedem kapitol, ktoré podrobným spôsobom analyzujú

¹ Zákon č. 89/2012 Sb. Občianský zákoník.

² Zákon č. 90/2012 Sb. o obchodných spoločnostiach a družstevch (zákon o obchodných korporáciách).

³ Zákon č. 93/2009 Sb. o audítoroch.

⁴ Zákon č. 563/1991 Sb. o účtovníctví.

priebeh valného zhromaždenia. Autor rozoberá praktické problémy, ktoré vznikajú v rámci zasadnutia valného zhromaždenia, a to od jeho zvolávania cez osoby, ktoré sa na ňom môžu zúčastňovať, výkon práv akcionárov na valnom zhromaždení, náhradné zasadnutie valného zhromaždenia, zápisnice z valného zhromaždenia, *per rollam* rozhodovania na valnom zhromaždení, až po vykonávanie pôsobnosti valného zhromaždenia jediným akcionárom.

Tretia časť, ktorá je venovaná uzneseniam valného zhromaždenia, pozostáva zo štyroch kapitol, pričom prvá je venovaná všeobecne problematike uznesení valného zhromaždenia, druhá je venovaná otázke právnych následkov vadných uznesení valného zhromaždenia, tretia súdnemu konaniu týkajúcejmu sa neplatnosti uznesení valného zhromaždenia a štvrtá otázke ničotnosti uznesení valného zhromaždenia.

Publikácia otvára viacero sporných otázok súvisiacich s valným zhromaždením, pričom ilustratívne môžeme spomenúť otázku toho, či akcionár má právo alebo povinnosť zúčastniť sa na valnom zhromaždení a aké dôsledky plynú z jeho neúčasti. Autor zastáva názor, protichodne oproti prevažnej väčšine odbornej spisby a judikatúry, že akcionár má povinnosť zúčastňovať sa na valnom zhromaždení, a uvedené prepája na povinnosť lojality a taktiež cez zásady, na ktorých je postavená právna úprava. Autor poukazuje na skutočnosť, že vo všeobecnosti nikto nesmie inému spôsobovať škodu a akcionár by mohol svojou absenciou spôsobiť neuznášanosť valného zhromaždenia, čo by mohlo spôsobiť škodu, či už spoločnosti alebo ostatným akcionárom.

Simona Adamiková*

---

* Mgr. Simona Adamiková, interná doktorandka Ústavu štátu a práva SAV, v. v. i. Bratislava.